

Μπορεί η Τοπική Αυτοδιοίκηση να συμβάλει στη μείωση της εγκληματικότητας; (Φωτεινή Τζώρα, Πολιτικός Επιστήμων)

/ [Πεμπτούσία](#)



Στη συνέχεια γίνεται λόγος για την κοινωνιοκεντρική προσέγγιση, η οποία θεωρεί ότι η εγκληματικότητα είναι αποτέλεσμα του κοινωνικού περιβάλλοντος και ο εγκληματίας αντιμετωπίζεται ως ιδιότυπη κοινωνική περίπτωση. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται μέτρα που αφορούν την κοινωνική πολιτική και τους τρόπους δράσης του κράτους πρόνοιας, όπως κοινωνικές παροχές, μέτρα κατά της ανεργίας, περίθαλψη, ασφάλεια, κ.ά.

Τέλος, υπάρχουν οι θεωρίες που επικεντρώνονται στην κοινωνική αντίδραση απέναντι στο έγκλημα και τον εγκληματία, υποστηρίζοντας ότι καμία διαφορά δεν διακρίνει το δράστη από το μη δράστη, παρά μόνο η εμπλοκή με τους φορείς του επίσημου κοινωνικού ελέγχου του εγκλήματος. Η αντεγκληματική πολιτική στην περίπτωση αυτή στρέφεται σε αποποινικοποιήσεις και ανάληψη μέτρων που

μειώνουν τις στιγματιστικές επιδράσεις του ποινικού συστήματος.

Εν κατακλείδι, ανάλογα με το πώς προσεγγίζει, ερμηνεύει και αποδέχεται ο καθένας ως παράγοντα της εγκληματικής συμπεριφοράς, καθορίζεται και ο τρόπος αντιμετώπισης του φαινομένου.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, ως ο εγγύτερος λαϊκός εκφραστής οφείλει να επιβάλλει μέσω των θεσμών, των οργάνων και των μηχανισμών της το σεβασμό στην έννομη τάξη και να εδραιώσει στο κοινωνικό σύνολο ένα αίσθημα σιγουριάς και εμπιστοσύνης για την ασφαλή άσκηση των δικαιωμάτων του και την απόλαυση των έννομων αγαθών του και κυρίως να εμπνεύσει τους κατοίκους να οραματιστούν και να δράσουν για το κοινό καλό της πόλης.

Για το λόγο αυτό η Τοπική Αυτοδιοίκηση του Δήμου Αχαρνών συνεργαζόμενη με την Αστυνομία, καλούνται να χαράξουν και να εφαρμόσουν μία σωστή αντεγκληματική πολιτική, η οποία να λαμβάνει υπόψη της όλες τις παραμέτρους που επηρεάζουν το φαινόμενο της εγκληματικότητας, πέρα από μικροπολιτικά συμφέροντα, κατανοώντας ότι η συγκάλυψη των εγκληματιών δεν τους τιμά και κυρίως δεν είναι προς όφελος της τοπικής κοινωνίας.

Ο Δήμος Αχαρνών πέρα από τα στοιχεία που υποβαθμίζουν, τόσο την ποιότητα ζωής των κατοίκων, όσο και ολόκληρη τη φυσιογνωμία του Δήμου Αχαρνών (εγκληματικότητα, ελλειψείς ή ανύπαρκτες υποδομές) διαθέτει μία τεράστια δυναμική και αυτή είναι ο πολιτισμός του, όπως μαρτυρά η μακραίωνη ιστορία του. Η τοπική ταυτότητα του Δήμου Αχαρνών μέσα από την ιστορία του μπορεί να αποτελέσει σημείο αναφοράς για να προβάλλει τον εαυτό του και να επιτύχει την αναβάθμισή του.

Διαπιστώσαμε μέσα από την έρευνα, ότι ο Δήμος Αχαρνών διοργανώνει πολιτιστικές εκδηλώσεις και δραστηριότητες καθ' όλη την διάρκεια του έτους, ωστόσο το 60% των ερωτηθέντων κατοίκων δήλωσαν πως δεν συμμετέχουν σε αυτές κυρίως λόγω έλλειψης προσωπικού χρόνου, δεν τις βρίσκουν ενδιαφέρουσες, αλλά και δεν γνωρίζουν πότε γίνονται. Στο σημείο αυτό αξίζει να αναφερθεί ότι σε Ευρωπαϊκό επίπεδο επικρατεί αντίστοιχη τάση. Ειδικότερα μέσα από έρευνα που διενήργησε το Ευρωβαρόμετρο^[1] το 2013 για την πρόσβαση και τη συμμετοχή στον πολιτισμό, τα συμπεράσματα καταδεικνύουν ότι όλο και λιγότεροι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμμετέχουν σε πολιτιστικές δραστηριότητες, ως καλλιτέχνες, παραγωγοί ή θεατές.

Για την έρευνα^[2] πραγματοποιήθηκαν σχεδόν 27.000 συνεντεύξεις σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε ό,τι αφορά τη συχνότητα συμμετοχής σε όλες τις

μορφές πολιτιστικών δραστηριοτήτων, από την ανάγνωση έως την επίσκεψη μουσείων, οι βόρειες χώρες συγκεντρώνουν την υψηλότερη βαθμολογία, με επικεφαλής τη Σουηδία (το 43 % χαρακτηρίζει το ποσοστό συμμετοχής τους υψηλό ή πολύ υψηλό), η Δανία (36 %) και οι Κάτω Χώρες (34 %). Στην άλλη άκρη της κλίμακας βρίσκεται η Ελλάδα, όπου μόνο το 5 % αναφέρουν υψηλά ή πολύ υψηλά ποσοστά συμμετοχής, η Πορτογαλία και η Κύπρος, 6 %, η Ρουμανία και η Ουγγαρία, 7 %, και η Ιταλία, 8 %. Επιπλέον, το 34 % του πληθυσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης δηλώνει ότι ποτέ ή σχεδόν ποτέ δεν συμμετείχε σε πολιτιστικές δραστηριότητες.

Σύμφωνα με την Επίτροπο Εκπαίδευσης, Πολιτισμού, Πολυγλωσσίας και Νεολαίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ανδρούλλα Βασιλείου, η έρευνα δείχνει ότι οι κυβερνήσεις πρέπει να επανεξετάσουν τον τρόπο με τον οποίο στηρίζουν τον πολιτισμό, ώστε να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή του κοινού και να αξιοποιήσουν το πολιτιστικό δυναμικό ως κινητήρια δύναμη για τη δημιουργία θέσεων εργασίας και την ανάπτυξη. Ο πολιτιστικός και δημιουργικός τομέας πρέπει να προσαρμοστεί, ώστε να προσεγγίσει νέα ακροατήρια και να διερευνήσει νέα μοντέλα χρηματοδότησης.

[1] Υπηρεσία ερευνών και αναλύσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

[2] http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-1023_el.htm

Παρατήρηση: Το παρόν κείμενο αποτελεί τμήμα της Διπλωματικής Εργασίας «**Τοπική Αυτοδιοίκηση και Πολυπολιτισμικότητα. Η περίπτωση του Δήμου Αχαρνών**» της φοιτήτριας του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου (Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών, ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ) και πολιτικής επιστήμονος κ. **Φωτεινής Τζώρα**. Η εργασία εκπονήθηκε με α' επιβλέπουσα καθηγήτρια την κ. Τριανταφυλλοπούλου Αθανασία, β' επιβλέπουσα καθηγήτρια την κ. Συλαίου Στυλιανή και Ακαδημαϊκό υπεύθυνο τον κ. Μπαντιμαρούδη Φιλήμονα, δημοσιεύεται, δε, εμπλουτισμένη σε συνέχειες από την ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ.

Διαβάστε το προηγούμενο μέρος της εργασίας κάνοντας κλικ [εδώ](#)